

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2010/0045 van 8 december 2010
in de zaak 2009/0044/A/3/0026

In zake:

■■■■■,

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Pieter JONGBLOET
kantoor houdende te 1000 Brussel, Jan Jacobsplein 5
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Danny SOQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 30 oktober 2009, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant op datum van 8 oktober 2009, waarbij aan verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het herstellen/aanvullen van het oorspronkelijk grondniveau door grondaanvulling op een perceel, gelegen te ■■■■■, ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 28 april 2010.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter JONGBLOET, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Danny SOQUET, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 22 december 2008 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van Huldenberg een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het herstellen/aanvullen van het oorspronkelijk grondniveau door grondaanvulling met een volume van circa 300m³. De aanvraag heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan Leuven, gelegen in natuurgebied. Het perceel is niet begrepen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling doch wel in het bij ministerieel besluit van 3 juli 1979 beschermde dorpsgezicht van Sint-Agatha-Rode.

Ter gelegenheid van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 februari 2009 tot 19 maart 2009, zijn geen bezwaren ingediend.

Op 4 maart 2008 verleent het Agentschap voor Natuur en Bos een onvoorwaardelijk gunstig advies.

Op 8 april 2009 verleent de Vlaamse Milieumaatschappij – afdeling Operationeel Waterbeheer een ongunstig advies en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

Volgens de watertoetskaarten is het perceel gelegen in een mogelijk en effectief overstromingsgevoelig gebied. Het perceel is deels gelegen in een risicozone voor overstromingen en behoort tot recent overstroomd gebied. Verder is het goed niet gevoelig voor infiltratie en zeer gevoelig voor grondwaterstromingen.

De aanvraag omvat het aanvullen en herstellen van het grondniveau van het perceel in zijn oorspronkelijke toestand. Na de uitvoering van rioleringswerken door de [REDACTED]... zou het centrale gedeelte van het perceel zijn verlaagd, waardoor het terrein niet meer naar de aangrenzende gracht afwatert en er hemelwater stagneert. De aanvrager wil het oorspronkelijke terreinprofiel nu herstellen door het aanleveren van ca. 300m³ aanvulgrond.

Uit een vergelijking tussen bijlage 1 (vroegere toestand) en bijlage 2 (nieuwe toestand) blijkt dat het perceel niet noemenswaardig werd verlaagd, maar dat de randzone langsheen de gracht werd opgehoogd. Door het heraanleggen met 300m³ aanvulgrond wordt het perceel zeker niet in zijn oorspronkelijke toestand hersteld maar wordt het duidelijk opgehoogd, wat gepaard gaat met een verlies aan waterbergend vermogen, waardoor de problemen met wateroverlast op de naburige percelen of verder stroomafwaarts in de vallei kunnen verergeren.

Het perceel dient dan ook in zijn oorspronkelijke toestand te worden hersteld door het afgraven van de randzone langs de gracht zodat de ontwatering wordt hersteld. De grond die hierbij vrijkomt kan eventueel gebruikt worden om laagtes in het perceel op te vullen.

...

Besluit:

*Het project is niet in overeenstemming met de doelstellingen en beginselen van het decreet Integraal Waterbeleid en wordt bijgevolg **ongunstig** geadviseerd.*

De plannen dienen aangepast te worden aan bovenvermelde voorwaarden, nl. dat er geen grond wordt aangevoerd en dat de randzone langsheen de gracht wordt afgegraven om zo de watertoevoer te herstellen.

..."

Op 26 februari 2009 verleent het Agentschap RO-Vlaanderen (thans het Agentschap Ruimte en Erfgoed) – Onroerend Erfgoed een bindend ongunstig advies:

"...

Het team Onroerend Erfgoed Vlaams-Brabant oordeelt dat het inbrengen van 300m³ aanvulgrond niet in verhouding is met het probleem van de wateroverlast. Een niveauverschil van 11 centimeter (99,97 meter min 99,86 meter) kan immers gemakkelijk worden overbrugd door het aanleggen van een ondiepe greppel naar de [REDACTED] of aanpalende sloot. Het perceel kan onder geen beding worden gedraineerd, gescheurd, geëgd, geweld of ingezaaid.

Het perceel in kwestie is een typisch laaggelegen grasland langs de [REDACTED], hierdoor is een drassige situatie niet te vermijden. Vroeger werd de oppervlakkige ontwatering gerealiseerd door de aanleg van ondiepe greppels of sloten. Grondbewerkingen en inzaaien zijn respectievelijk nadelig voor het microreliëf en de halfnatuurlijke vegetatie; zij werden vroeger niet toegepast.

Onze dienst kan natuurlijk wel instemmen met het kleinschalig egaliseren van sporen, op voorwaarde dat er geen externe grond wordt ingebracht. De diepte van de greppel mag niet meer dan 30 centimeter bedragen.

..."

Op 9 april 2009 formuleert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg een voorwaardelijk gunstig advies. De terreinophoging dient beperkt te blijven "tot het peil zoals bestaand was voor de collectorwerken uitgevoerd voor [REDACTED], en bovendien in de mate dat deze aanvraag in overeenstemming is met alle vigerende wetgeving".

Op 2 juni 2009 verleent de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een ongunstig advies en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

"...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Het agentschap R-O Vlaanderen, Onroerend Erfgoed Vlaams-Brabant, bracht een bindend ongunstig advies uit voor de aangevraagde werken die gelegen zijn binnen de grenzen van een beschermd dorpsgezicht.

Bijkomend dient er gesteld te worden dat de werken niet kaderen in een integraal waterbeleid voor de [REDACTED] vallei.

... ”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg weigert vervolgens op 11 juni 2009 de stedenbouwkundige vergunning. Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 7 juli 2010 beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 24 september 2009 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Op 8 oktober 2009 beslist de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en geen stedenbouwkundige vergunning te verlenen. Zij doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

Beoordeling

1. *Volgens het gewestplan Leuven is het goed gelegen in een natuurgebied (...)*
2. *De aanvraag is gelegen binnen een mogelijk en effectief overstromingsgevoelig gebied volgens de kaarten, opgenomen als bijlage IX tot XV bij het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets. Het is deels gelegen in een risicozone voor overstromingen en het behoort tot recent overstroomd gebied. Het perceel is niet gevoelig voor infiltratie en zeer gevoelig voor grondwaterstromingen. Het ophogen van overstromingsgevoelige terreinen gaat gepaard met een verlies aan waterbergend vermogen, waardoor de problemen met wateroverlast op de naburige percelen of verder stroomafwaarts in de vallei kunnen verergeren. De VMM bracht een ongunstig advies uit omdat de aanvraag niet in overeenstemming is met de doelstellingen en beginselen van het decreet Integraal Waterbeleid.*

Artikel 4.3.1.§1 van de Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt dat een vergunning wordt geweigerd in de gevallen waarin overeenkomstig artikel 8§1 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid geen vergunning kan worden afgeleverd. Artikel 8§1 van het bovenvermelde decreet bepaalt dat de overheid die over een vergunning moet beslissen, er zorg voor draagt, door het weigeren van de vergunning dan wel door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen aan het plan, zodat geen schadelijk effect ontstaat of zoveel mogelijk wordt beperkt aan het watersysteem.

Ophogingen in overstromingsgevoelige gebieden verminderen het waterbergend vermogen en brengen zo schade toe aan het watersysteem. Zoals blijkt uit het advies van de VMM is de aanvraag in strijd met het decreet Integraal Waterbeleid en komt ze bijgevolg niet voor vergunning in aanmerking.

3. *De afdeling Onroerend Erfgoed van het Agentschap R-O Vlaanderen bracht een bindend ongunstig advies uit over de ophoging omwille van de ligging in het beschermd dorpsgezicht van Sint-Agatha-Rode. Als gevolg van het bindend karakter van dit advies, is de aanvraag niet voor vergunning vatbaar.
Het voorstel van de afdeling, namelijk het graven van waterafvoergreppels naar de gracht, lost enerzijds het probleem van het stagnerende hemelwater op en komt anderzijds ten goede aan het waterbergend vermogen van het gebied.*
4. *Het probleem van afwatering is niet alleen het gevolg van de werken van [REDACTED] op het eigen terrein, maar ook door de duidelijk zichtbare ophoging van het zuidelijk aanpalende terrein (aan de andere zijde van de losweg). Ook deze ophogingen zouden het gevolg zijn van de uitgevoerde rioleringswerken. Gezien de ophoging het*

grootst is langs de gracht, loopt het hemelwater niet meer rechtstreeks af naar de gracht, maar over de losweg naar het perceel in kwestie. Niettegenstaande dit naburige perceel geen voorwerp uitmaakt van de voorliggende aanvraag, dient er toch voor gepleit te worden dat op dit perceel gelijkaardige greppels worden gegraven, liefst in combinatie met het afgraven van de strook langs de gracht.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Tijdigheid van de vordering

De bestreden beslissing werd met een ter post aangetekende brief van 15 oktober 2009 betekend aan de verzoekende partij. Het voorliggende beroep werd ingesteld met een ter post aangetekende brief van 5 november 2009 en is bijgevolg tijdig.

B. Voorwerp van de vordering

Standpunt van de partijen

In het beschikkende gedeelte van haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij:

“ ...

Het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren,

Dientengevolge in hoofdorde te zeggen voor recht dat de werken waarop het bestreden besluit slaat, zeker gelet op de inhoud van arrest nr. 199.623 dd. 18 januari 2010 van de Raad van State niet vergunningsplichtig zijn.

In ondergeschikte orde in ieder geval de vergunning te vernietigen om de redenen in het beroepsschrift uiteengezet;

...”

Beoordeling door de Raad

In zoverre de verzoekende partij de vernietiging van de bestreden beslissing nastreeft en hiertoe verwijst naar de redenen die in het beroepsschrift werden uiteengezet, is de Raad van oordeel dat het beroep moet worden beschouwd als een beroep in de zin van artikel 4.8.1, tweede lid VCRO en dat vermeld beroep op zich ontvankelijk is.

In zoverre de verzoekende partij de Raad anderzijds verzoekt om ‘om voor recht te zeggen dat de werken waarop het bestreden besluit slaat, zeker gelet op de inhoud van het arrest nr. 199.623 dd. 18 januari 2010 van de Raad van State niet vergunningsplichtig zijn’, stelt de Raad vast dat niet op dit verzoek kan ingegaan worden en dat vermeld onderdeel van het beroep van de verzoekende partij bijgevolg onontvankelijk is.

De Raad is in het licht van artikel 4.8.16, §3 VCRO immers van oordeel dat enkel het inleidend verzoekschrift, al dan niet na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, in aanmerking kan genomen worden bij de omschrijving van het voorwerp van het beroep. Met latere bijstellingen,

aanpassingen of uitbreidingen, zoals de verzoekende partij in haar wederantwoordnota opneemt, kan de Raad dan ook geen rekening houden. Gelet op artikel 4.8.1, tweede lid VCRO en artikel 4.8.3, §1, eerste lid VCRO moet bijkomend vastgesteld worden dat het niet aan de Raad toekomt dergelijke beslissingen te nemen.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 4° en 5° VCRO

Standpunt van de partijen

De verwerende partij doet met betrekking tot de ontvankelijkheid van de door de verzoekende partij geformuleerde grieven en derhalve ten aanzien van het beroep op zich volgende exceptie gelden:

“....

Aangezien het aan de verzoekende partij toekomt om zijn grieven op een duidelijke en precieze wijze te formuleren zodanig dat het de verwerende partij mogelijk is om met kennis van zaken haar verweer kenbaar te maken.

Dat wat dit betreft het verzoekschrift minstens een omschrijving dient te bevatten van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur alsook van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden wordt of worden.

Eén en ander wordt wat dit betreft uitdrukkelijk voorgeschreven door artikel 4.8.16 § 3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna VCRO).

...

Het behoort dus tot de essentiële rechten van verdediging dat de verzoekende partij duidelijk aanduidt welke bepalingen hij concreet geschonden acht om dienvolgens deze vermeende schending concreet toe te passen op het voorliggende dossier. Het komt niet aan de verwerende partij toe om rechtsmiddelen van de verzoekende partij te omschrijven. Om die reden dient te worden geconcludeerd tot de onontvankelijkheid van huidige procedure bij gebrek aan een voldoende duidelijke omschrijving en toepassing van de vermeende geschonden rechtsregel, stedenbouwkundig voorschrift of beginsel van behoorlijk bestuur.

In het verzoekschrift is wat dit betreft enkel sprake van “een schending van het gelijkheidsbeginsel” en “een flagrant gebrek aan behoorlijk bestuur”. Hierbij wordt echter niet aangeduid welk beginsel van behoorlijk bestuur dan al zou worden geschonden en evenmin op welke wijze het gelijkheidsbeginsel ingevolge de bestreden beslissing wordt geschonden. Betrokkene stelt wat dit betreft enkel dat “voor het betrokken perceel wordt een natuurlijke en eeuwenoude afwatering niet toegelaten omwille van puur administratieve redenen die een toetsing aan de werkelijkheid niet kunnen doorstaan. Gelijktijdig wordt voorbijgegaan, onder dezelfde administratieve regelgeving, dat het perceel aanpalend aan de losweg naar de kantine een werkelijke ophoging heeft ondergaan ten opzichte van de oorspronkelijke situatie. Dit laatste heeft tot gevolg dat de natuurlijke afwatering van het hemelwater niet meer naar de [REDACTED] gracht verloopt maar naar het betrokken perceel”.

...”

De wederantwoordnota van de verzoekende partij bevat in verband met vermelde exceptie, naast een aanvulling van het feitenrelaas, volgende repliek:

“... ”

In de antwoordnota verzoekt de deputatie het beroep tot nietigverklaring als onontvankelijk te verwerpen, nu beroeper in het beroep tot nietigverklaring niet duidelijk genoeg zou hebben aangegeven op welke schending van de wet of beginsel van behoorlijk bestuur hij zijn middelen zou hebben gebaseerd.

Uit het beroep tot nietigverklaring komt nochtans duidelijk naar voor dat beroeper in zijn verzoekschrift boogt op een schending van het gelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, en dit nu hem enerzijds een vergunning wordt geweigerd voor het herstel van zijn perceel in de oorspronkelijke toestand na uitvoering van werken door de [REDACTED], en deze vergunning hem wordt geweigerd, terwijl anderzijds dezelfde administraties adviesverlenende instanties vaststellen dat de afwateringsproblematiek naar de [REDACTED]beek toe wordt veroorzaakt door een onvergunde en dus onwettige ophoging van het terrein langs de beek doch nalaten daartegen op te treden.

“... ”

Beoordeling door de Raad

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als het resultaat van de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift. De registratie van een verzoekschrift kan dan ook geenszins, ook niet gedeeltelijk, worden beschouwd als een uitspraak betreffende de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het beroep of van de middelen waarop het steunt.

1.

In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat er in de voorliggende aangelegenheid sprake is van een ‘*flagrant gebrek aan behoorlijk bestuur*’, is de Raad met de verwerende partij van oordeel dat deze grief onontvankelijk is. De verzoekende partij verzuimt immers niet alleen aan te geven welk beginsel van behoorlijk bestuur zij geschonden acht. Zij leidt deze grief bovendien kennelijk af uit een gebrek aan effectief toezicht vanwege de Vlaamse Milieumaatschappij op de uitvoering van rioleringswerken op naastliggende percelen zodat vastgesteld moet worden dat vermelde grief geen betrekking heeft op de wettigheid van de bestreden beslissing.

De door de verwerende partij opgeworpen exceptie dient daarom aangenomen te worden.

2.

In zoverre de verwerende partij anderzijds meent dat de door de verzoekende partij ingeroepen schending van het gelijkheidsbeginsel onvoldoende duidelijk zou zijn omschreven waardoor het voor de verwerende partij onmogelijk zou zijn om haar verweer met kennis van zaken kenbaar te maken aan de Raad, is de Raad van oordeel dat de verwerende partij niet kan worden gevolgd.

De Raad dient immers vast te stellen dat de door de verzoekende partij ingeroepen schending van het gelijkheidsbeginsel inderdaad bijzonder summier is doch dat zulks de verwerende partij niet heeft verhinderd een repliek te formuleren.

De door de verwerende partij opgeworpen exceptie kan daarom niet aangenomen worden.

3.

De Raad wenst tot slot op te merken dat enkel het inleidend verzoekschrift kan aangemerkt worden als principieel uitgangspunt voor de beoordeling van de ontvankelijkheid en de gegrondheid van een beroep en van de middelen waarop dit beroep steunt. Het gaat derhalve niet op om in de wederantwoordnota de redenen van het beroep anders uit te leggen dan in het inleidend verzoekschrift het geval was.

Dit geldt evenzeer voor de feiten die in het inleidend verzoekschrift worden aangehaald en waarop het beroep is gebaseerd. De Raad kan bijgevolg geen rekening houden met latere bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen van het feitenrelaas, zoals opgenomen in de wederantwoordnota, wanneer vastgesteld dient te worden dat deze aanvullende feitelijke elementen de verzoekende partij reeds bekend waren op het ogenblik dat zij haar verzoekschrift heeft ingediend en aldus niet kunnen aangemerkt worden als nieuwe gegevens.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Standpunt van de partijen

In de argumentatie van haar inleidend verzoekschrift doet de verzoekende partij volgende grieven gelden:

“ ...

Het betrokken perceel ligt enerzijds in een beschermd dorpsgezicht en anderzijds langs de [REDACTED]. Verschillende Administraties dienen bij de vergunningsaanvraag dan ook hun advies uit te brengen. De aangevoerde adviezen gaan allemaal voorbij aan de simpele vaststelling dat de aanvraag enkel het herstel in de oorspronkelijke staat van het perceel beoogt. De uitgebrachte adviezen hebben het steevast over een ophoging. Dit is misleidend.

... ”

Het betrokken perceel ligt binnen een mogelijk en effectief overstromingsgevoelig gebied. Inderdaad bij zeer hevige regenval, gemiddeld 1 maal per jaar lopen de boorden van het perceel onder water. Mijn verzoek wijzigt hieraan niets. Mijn verzoek betreft enkel de natuurlijke afwatering van het terrein. Het gebied ligt in een alluviaal gebied ontstaan door gronderosie naar de vallei toe. Het gaat over een natuurlijk profiel dat geologisch wereldwijd gekend is en in het geval van de [REDACTED], ontstaan sinds de ontbossing van de streek ten tijde van de Romeinen.

Voor het betrokken perceel wordt een natuurlijke en eeuwenoude afwatering niet toegelaten omwille van puur administratieve redenen die een toetsing aan de werkelijkheid niet kunnen doorstaan. Gelijktijdig wordt voorbijgegaan, onder dezelfde administratieve regelgeving, dat het perceel aanpalend aan de losweg naar de kantine een werkelijke ophoging heeft ondergaan ten opzichte van de oorspronkelijke situatie. Dit laatste heeft tot gevolg dat de natuurlijke afwatering van het hemelwater niet meer naar de leigracht verloopt maar naar het betrokken perceel.

Dit vormt een schending van het gelijkheidsbeginsel.

De uitvoering van de rioleringswerken stonden onder hoogtoezicht van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). Het gebrek aan effectief toezicht vanwege de VMM is de oorzaak van de huidige situatie.

Dit vormt een flagrant gebrek aan behoorlijk bestuur.

Mijn verzoek heeft dus tot doel de oorspronkelijke toestand te herstellen voor het betrokken perceel, zodat de afwatering van het hemelwater naar de [REDACTED]gracht kan plaatsvinden zoals het reeds eeuwen voordien gebeurde.

...

De verwerende partij formuleert ten aanzien van de geciteerde grieven volgende repliek:

“....

Of het perceel waarnaar de betrokkene verwijst al dan niet rechtmatig werd opgehoogd, wanneer dit al zou zijn gebeurd of onder welke omstandigheden dan ook en in welke mate dit dan al een schending van het gelijkheidsbeginsel zou veroorzaken laat de verzoekende partij in het midden; hieromtrent wordt geen enkele verduidelijking gegeven in het verzoekschrift.

Uw Raad zal in deze enkel kunnen vaststellen dat er geen enkele grond is om over te gaan tot vernietiging van de thans bestreden beslissing; dat de verzoekende partij zich hierbij enigszins verongelijkt voelt is best mogelijk doch dit vormt geen grond om de vernietiging van de bestreden beslissing te kunnen bewerkstelligen. Het is met andere woorden best mogelijk dat [REDACTED] aan de oorzaak ligt van de wijzigingen van het grondniveau, doch dit betekent geenszins dat het de vergunningverlenende overheid haar bevoegdheid zou ontnemen om na te gaan of een nieuwe ophoging of aanpassing van het grondniveau niet planologisch aanvaardbaar is waarbij tevens rekening dient te worden gehouden met de goede plaatselijke aanleg en ruimtelijke ordening.

...”

Bijkomend verwijst de verwerende partij naar de uitgebrachte adviezen en naar de overwegingen van de bestreden beslissing om te besluiten dat het de verwerende partij niet mogelijk is “... om in de gegeven omstandigheden de aanvraag in te willigen. Er is in deze dan ook geen sprake van enige schending van welk danig beginsel van behoorlijk bestuur dan ook, laat staan van het gelijkheidsbeginsel. Het aangehaalde middel dient, zo ontvankelijk, minstens als manifest ongegrond te worden afgewezen.”.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij:

“...

Uit het beroep tot nietigverklaring komt nochtans duidelijk naar voor dat beroeper in zijn verzoekschrift boogt op een schending van het gelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, en dit nu hem enerzijds een vergunning wordt geweigerd voor het herstel van zijn perceel in de oorspronkelijke toestand na uitvoering van werken door de [REDACTED], en deze vergunning hem wordt geweigerd, terwijl anderzijds dezelfde administraties adviesverlenende instanties vaststellen dat de afwateringsproblematiek naar de [REDACTED]beek toe wordt veroorzaakt door een onvergunde en dus onwettige ophoging van het terrein langs de beek doch nalaten daartegen op te treden.

Goed en wel gelezen wordt middels het bestreden besluit de vergunning geweigerd omdat men verkiest de gevolgen van een stedenbouwinbreuk begaan door de [REDACTED] ongeremedieerd te laten, en aan de andere kant beroeper te verplichten door het graven van greppels te verhelpen aan de verstoring van de waterhuishouding die de [REDACTED] door de niet naleving van de inmiddels vernietigde vergunning heeft veroorzaakt.

De wijze waarop aan verzoeker een vergunning wordt geweigerd met als enige bedoeling de ■■■■■, die een onwettige vergunning uitvoerde en overtrad, de hand boven het hoofd te houden, is een evidente schending van het gelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

...

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij stelt dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden omdat de bestreden beslissing de stedenbouwkundige vergunning weigert voor het uitvoeren van werken die het herstellen van de oorspronkelijke toestand beogen terwijl door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg aan de ■■■■■ wel een stedenbouwkundige vergunning voor het uitvoeren van riolerings- en collectorwerken werd verleend. Deze laatste werken zouden de verzoekende partij precies nopen tot het herstellen van de oorspronkelijke toestand. De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij niet kan worden gevolgd.

De louter feitelijke vaststelling dat enerzijds door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg aan de ■■■■■ een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor het uitvoeren van riolerings- en collectorwerken en dat anderzijds de verwerende partij heeft geweigerd een stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor de door de verzoekende partij beoogde werken, volstaat op zich niet, en zeker niet kennelijk zonder meer, om tot een schending van het gelijkheidsbeginsel, en dus tot de onwettigheid van de bestreden beslissing, te besluiten. De omstandigheid dat de Raad van State de aan de ■■■■■ verleende stedenbouwkundige vergunning, evenals bepaalde eraan voorafgaande adviezen, inmiddels heeft vernietigd, bevestigt zulks alleen maar.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt deels ontvankelijk doch ongegrond verklaard.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 8 december 2010, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

 met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER